

Warszawa, dnia 15 maja 1952 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 34547

Kl. 63 h, 15

Tadeusz Jasiński

(Gliwice, Polska)

Elastyczna kierownica rowerowa

Udzielono z mocą od dnia 2 grudnia 1949 r.

Przy jeździe po drogach o powierzchni niezupełnie gładkiej, nie zabrukowanej, po grudzie, a zwłaszcza po bruku z kamienia polnego, rowerzysta narażony jest na denerwujące wstrząsy nie tylko rąk, lecz całej przedniej części tułowia do głowy włącznie. Elastyczna kierownica rowerowa według wynalazku ma na celu usunięcie powyższych niedogodności.

Przedmiot wynalazku podano na rysunku, przy czym fig. 1 przedstawia ogólny widok urządzenia, które nasuwa się na każdy koniec kierownicy i przymocowuje się do niej z góry; fig. 2 — widok podłużny urządzenia bez osłony bocznej; a fig. 3 — w powiększonej podziałce przekrój urządzenia wzdłuż linii $x - x$ na fig. 2 w widoku z tyłu.

Przedmiot wynalazku polega na tym, że każdy koniec kierownicy rowerowej zaopatrzony jest w urządzenie sprężynujące; posiada ona osłonę a wewnątrz której umieszczona jest rączka r spoczywająca na sprężynie n . Rączka ta posiada gniazdko k_1 po obu jej bokach, w których umieszczone są do połowy swojej średnicy dwa stalowe wałki k , dotykające swoimi wystającymi z ło-

żysk powierzchniami, podkładki skórzanej i , ujętej w ramkę stalową l , którą po umieszczeniu wałków k nasadza się na rączkę r i wraz z nią wsuwa się do osłony a .

Osłona a wykrojona jest z jednego kawałka blachy ze stopu lekkiego i wygięta w ten sposób, że tworzy pochwę, którą nasuwa się na każdy koniec właściwej kierownicy rowerowej. Między zaگیętymi pod kątem prostym brzegami dolnymi osłony jest pewien odstęp, potrzebny do zbliżenia do siebie boków osłony w miarę ściskania tych boków przez śrubę s w celu regulowania docisku wałków k do podkładki skórzanej i . Dolna część b osłony wykonana jest z takiej samej blachy jak osłona a . Do osłony a wsunięta jest rączka r ze sprężyną n i podkładką m do podparcia tej sprężyny. Cztery śruby s , t , z , z ściągają boki osłony, przy czym jedna z tych śrub t w przedniej części osłony stanowi jednocześnie oś obrotu właściwej rączki elastycznej r . Śruby s , z ściągają boki osłony jednocześnie regulując docisk wałków k i ich bieg wewnątrz ramki stalowej l , umieszczonej w osłonie wyłożonej od wewnątrz skórą i ; przednia górna śruba z_1 ściąga boki osłony i jednocześnie

zaciska i przytrzymuje umieszczoną między tymi bokami dolną część osłony *b*. Właściwa rączka elastyczna *r* wykonana jest z metalowej rurki o przekroju kwadratowym w tej swojej części, która znajduje się wewnątrz osłony; ta zaś część, która znajduje się na zewnątrz osłony, ma przekrój okrągły. Do rączki, w bokach której w jej środkowej części wytłoczone są po obu stronach gniazdko *k*₁ na wałki *k*, od spodu przytwierdzona jest śrubowa sprężyna *n*, która od dołu przytwierdzona jest do podkładki metalowej *m*. W kwadratowej części rączki, tj. w części znajdującej się wewnątrz osłony, w samym jej końcu znajduje się otwór *t*₁, w którym osadzona jest śruba *t*, stanowiąca — oś obrotu dla rączki *r*. Wewnątrz osłony dokładnie naprzeciw miejsc gdzie w rączce znajdują się wałki *k* osadzone w gniazdkach *k*₁, znajduje się ramka *l*, z cienkiej blachy stalowej o grubości 0,5 mm., od wewnątrz wyłożona skórzanym paskiem. W ramce tej osadza się rączkę *r* jeszcze przed włożeniem jej do osłony, a wałki *k* w gniazdkach rączki, przy jej elastycznym uginaniu się na sprężynie *n* toczą się po skórzanej podkładce *i*, uchwyty mającej je z obu stron. Gdyby nie było ramki, wyłożonej wewnątrz skórą, wałki dotykałyby bezpośrednio do wewnętrznych metalowych boków osłony, co powodowałoby albo unieruchomienie wałków przy mocniejszym dokręceniu nakrętki na śrubie *s* lub też powstałby pewien luz przy jej słabszym dokręceniu. Na rączkę *r*, po umieszczeniu w jej gniazdkach *k*₁ wałków *k*, nasuwa się ramkę *l*, ze skórą tak, aby skóra objęła oba wałki i otrzymaną tym sposobem całość wsuwa się do osłony *a*, przesuwając się śrubę *t* przez obydwie boki osłony i otwór w końcu rączki. Oba końce właściwej kierownicy w miejscach, gdzie nie nasuwa się osłony, przymocowane dwoma śrubami *y*, *y*₁, — muszą posiadać większą średnicę zewnętrzną. O ile więc urządzenia sprężynujące mają być osadzone na zwykłej kierownicy, to na-

leży na jej końcach osadzić tulejki, które odpowiednio zwiększając średnicę zewnętrzną końca kierownicy, umożliwiają przez to osadzenie na niej osłony o odpowiedniej średnicy wewnętrznej. Szerokość osłony równa się średnicy zewnętrznej zwykłej kierownicy plus grubość tulei. W związku z powyższym można wykonać zwykłą kierownicę tak, aby jej końce były odpowiednio pogrubione, przez co unika się konieczności zakładania na końce kierownicy pogrubiających ją tulejek. Rowerzysta, trzymając rączkę elastycznej kierownicy rowerowej nie odczuwa wstrząsów dlatego, że rączka jest umieszczona w osłonie na sprężynie i, gdy kierownica na nierównościach jezdni podskakuje, sama rączka pozostaje prawie nieruchoma, gdyż umieszczona jest na sprężynie. Jeżeli zaś powstaną pewne nieznaczne pionowe jej wahania, — to będą one łagodne i nie będą przykre dla rowerzysty.

Zastrzeżenia patentowe

1. Elastyczna kierownica rowerowa, znamieną tym, że każdy jej koniec posiada urządzenie sprężynujące, składające się z osłony (*a*) do zamocowania tego urządzenia na końcu kierownicy i rączki (*r*), osadzonej wahlwie przednim końcem na śrubie (*t*), a w środkowej części podpartej sprężyną śrubową (*n*), przy czym rączka (*r*) posiada dwa gniazdko (*k*₁) do osadzenia wałków stalowych (*k*), których wystające boki toczą się wzdłuż podkładki skórzanej (*i*), zamocowanej wewnątrz osłony (*a*) za pomocą ramki metalowej (*l*).
2. Elastyczna kierownica rowerowa, według zastr. 1, znamieną tym, że posiada tulejki (*h*), osadzone na końcach właściwej kierownicy (*h*₁) i wypełniające wolną przestrzeń między kierownicą (*h*₁), a osłoną (*a*).

Tadeusz Jasiński

